

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

březen 2013

Již sedmý ročník soutěže „Foťte“ pořádala letos Charita Zlín v rámci Tříkrálové sbírky. Letos do ní zaslalo 23 skupinek koledníků celkem 45 fotografií. (Výsledky soutěže na str 15)

V internetovém hlasování soupeřily dvě skupinky, které v době ukončení hlasování dělily dva body. Celkem o nich hlasovalo 872 internetových porotců. Nejvíce (320) kliknutí získali králové Jirka, Jakub a Matyáš z Machové. O zmiňované dva hlasy méně si vysloužila tato fotografie Anny, Veroniky, Martina a fotografky Lenky ze Zlína-Jaroslavic.

chzl

obsah

OBSAH

Duchovní slovo:

Postní doba na Haiti.....2

Zprávy z diecéze:

Své jméno si papež František I. zvolil podle
ochránce chudých.....2

Postní almužna 2013.....3

Charita ČR otevírá obchůdky u sv. Vincence...3

Pátý ročník celostátní konference zdravotní
péče se konal v Olomouci.....3

Z FCH/OCH:

Luhačovice, Bystřice pod Hostýnem,
Moravská Třebová, Nový Hrozenkov,
Olomouc, Otrokovice, Svitavy, Uherský
Brod, Uherské Hradiště, Vsetín, Vyškov,
Zlín.....5–16

CARITAS – VOŠs Olomouc:

Univerzita Palackého stále přijímá na teologii
a bakalářské obory s CARITAS – VOŠs
Olomouc.....16

Kathkaris v Brně.....17

Lidé ze mě musí víru spíš cítit než slyšet, říká
nemocniční kaplan Vítězslav Vurst.....17

Zorganizovali jsme přínosný seminář
o hodnocení odborných praxí.....18

Světová výzva pro sociální práci má
český překlad. Díky CARITAS – VOŠs
sociální Olomouc se dostane do celé České
republiky.....19

Humanitární pomoc:

Vánoční balíček pro Ukrajinu.....20

Hospic Svatý Kopeček:

Hospic pořádal vzpomínkovou mši za zemřelé
a setkání s pozůstalými.....20

DUCHOVNÍ SLOVO

Postní doba na Haiti

Milí charitní spolupracovníci, v celém svém dosavadním životě jsem se v postní době tak nezapotil, jako tady, na Haiti v jeden den. A to je tu právě zima, ve dne kolem 30 °C, v noci 18-20 °C. Na farní zahradě v Baie de Henne, v centru severozápadu, nejchudší oblasti na Haiti, právě dozrávají rajčata. Naše první působiště bylo Gonaives. Je to třetí největší město Haiti, sídlí v něm sestry Zjevení sv. Josefa - misionářky z Indie. Sestry vedou základní školu, kterou prostřednictvím Adopce na dálku ACHO podporuje. Na tabuli poblíž ředitelny jsem objevil tento nápis: Tan karém nan mande pou nou vin zamni ak Bon Dye. Se pou sa, nou du-e. Irena, napůl Haitanka, která má naši misi na starosti, mi to přeložila: Čas postu je příležitost k tomu, abychom se stávali Božími přáteli a zanechali toho, co je zlé.

V katedrále v Gonaive jsem poprvé na Haiti uviděl obraz Panny Marie Ustavičné pomoci. Je tady vidět téměř na každém kroku, protože Haiti je Panně Marii zasvěceno, podobně jako Slovensko Panně Marii Bolestné. Pro mě osobně to je působivá vzpomínka na dětství a mládí, protože v obývacím pokoji tento obraz visel a každý den jsme se před ním modlili.

V sobotu prvního týdne našeho pobytu na Haiti přijíždíme do Baie de Henne. V neděli je mše sv., která trvá téměř 3 hodiny. Nejen krásné rytmické zpěvy, ale i půlhodinové kázání a dvacetiminutové ohlášky jsou běžné. Navíc byl pastýřský list biskupa. Ve čtyři odpoledne měl začít fotbal - katolíci versus protestanti. Začal o tři čtvrtě hodiny později, až v TV skončil zápas FC Barcelona - Real Madrid, který všichni sledovali - katolíci ve farním sále. Místní zápas se odehrával před kostelem. Z kostela na schodiště vynesli zesilovač a reprobedny, ze

kterých se po celou dobu zápasu linula současná hudba, při které fanoušci a hlavně fanky tančili a tleskali. Uprostřed dětí se zářivým úsměvem a s kamerou v ruce Irena. Na každé straně hrálo 7 borců, mezi katolíky místní farář i bohoslovec na praxi. I když měli protestanti mírnou převahu, zápas, který byl současně společenskou a kulturní událostí, skončil 3:3. Jeden z hráčů protestantského družstva pak prohlásil, že je Bůh podělitel spravedlivě. Lidé se neostýchají vyjádřit svou víru veřejně. Si Dye vle - Dá-li Bůh, půjdu, udělám, je běžné rčení. Ateismus tady neznají. Téměř všichni jsou křesťané, i když původní woodoo se v jejich životě občas projevuje také. Jejich zbožnost je spontánní, radostná, často vyjadřovaná zpěvem. Zpívají nejen v kostele (ve všední dny bez doprovodu i dvojhlasně, v neděli s působivým doprovodem bubnů), ale i při různých setkáních, která začínají i končí modlitbou.

Každodenní život je ovšem tvrdý. Pro malou ilustraci: v chatrči cca 2,5x3 m žije 13 lidí. Babička a maminka s dětmi. Táta zemřel. Žije se většinou venku, dovnitř se všichni nevejdou, jen na noc, kdy se matrace naskládají na hromadu, rozloží po betonové, vydrolené podlaze.

Právě když píšete tyto řádky, zní ze dvora radostné a rytmické Aleluja, Ježíš žije, vstal z mrtvých, Maranatha, přijď, Pane. Bohoslovec, který je ve farnosti na praxi, právě s dětmi nacvičuje velikonoční zpěvy. Doprovází na bubínek, s dětmi to umí, jsou soustředěné, zpívají ostošest. Přesto, že tu lidé často žijí ze dne na den a nevědí, co budou zítra jíst, jsou radostnější než my na bohatém Severu. Včera, při kodrcání na cestě, proti které jsou naše polňačky autostrádami, mě přepadla myšlenka: v čem vlastně je kvalita života? Není život zdejších lidí ve všem jejich nedostatku kvalitnější než náš?

Bondie beni nu tout (Bůh vám všem žehnej)

P. Bohumír

ZPRÁVY Z DIECÉZE

Své jméno si papež František I. zvolil podle ochránce chudých

Poté, co se 13. března v 20.07 nad Sixtinskou kaplí objevil bílý kouř, oznamující úspěšnou volbu papeže, desetitisíce čekajících lidí na náměstí sv. Marka jásavě provolávaly Viva il Papa! (Ať žije papež!) nebo Habemus Papam! (Máme papeže!) a mávaly vlajkami svých zemí. Vidět byly i české vlajky.

Sbor kardinálů-volitelů zvolil nového římského biskupa - papeže, nejvyššího představitele římskokatolické církve. Stal se jím kardinál Jorge Mario Bergoglio, arcibiskup z argentinského Buenos Aires.

Své nové jméno si nový papež zvolil podle ochránce chudých, sv. Františka z Assisi. Ten byl mimo jiné velmi inspirativním vzorem pro sv. Anežku Českou, která je patronkou charitativního díla Charity v České republice. Ve svém dosavadním působišti, v Buenos Aires, je kardinál Bergoglio skutečně znám jako zastánce neokázalosti a prostoty a „hlasem chudých“. Volbu nového papeže přivítali rovněž představitelé Caritas Internationalis.

Postní almužna 2013

K postní době již tradičně patří duchovní formační akce Postní almužna. Během tohoto období mají věřící v ČR opět možnost návratu ke starobylé tradici – almužně. Takto získaný finanční obnos pak pomůže lidem v nouzi v daném místě.

Pastorační akce s názvem Postní almužna byla zahájena na Popeleční středě (13. února), případně o 1. neděli postní

(17. února), a v olomoucké arcidiecézi skončí na Květnou neděli. Lidé si ve své farnosti vyzvedli papírové pokladničky, neboli postničky a do těch pak ukládají peníze za požitky, které si během půstu odeřeli. Může jít například o pamlsky či cigarety. Získaný obnos na konci půstu předají zpět do kostela, odkud putuje podle dohody farnosti a místní Charity na pomoc lidem v nouzi.

„Tato cesta duchovního prožitku je zvláště vhodným nástrojem pro rodiny při prožívání postní doby s dětmi. Je mnoho cest, jak se uskromnit ve svých potřebách a prospět tím nejenom druhým, ale také sami sobě. Je v tom skrytý hluboký sociální rozměr křesťanské víry,“ říká olomoucký arcibiskup Jan Graubner.

V loňském roce pomohly prostředky z Postní almužny například jako příspěvek na letní pobyt v Doubravici nad Svitavou pro děti ze

sociálně slabých rodin, na nákup přikrývek a polštářů pro pacienty hospice v Rajhradě, k vybudování bezbariérového vstupu do mateřského a rodinného centra ve farnosti Protivanov, pro předplacení služeb osobní hygieny pro seniorku ve farnosti Odolena Voda, na podporu rodiny dvou seniorů s postiženou dospělou dcerou v Lipovci, pomoc sociálně slabé rodině se šesti dětmi v Lysicích, podporu chudých dětí a dospělých na Ukrajině atd.

Postní almužna není v pravém slova smyslu sbírkou, jde především o podporu duchovního prožívání postního období. Peněžní dary, spojené s Postní almužnou, jsou jen doprovodným a zcela dobrovolným aktem každého z věřících. „Almužna je výrazem odhodlání měnit sebe sama prostřednictvím pomoci druhým,“ uvedl brněnský biskup Vojtěch Cikrle.

Dobrovolná duchovní formace věřících s názvem Postní almužna je pořádána s pověřením České biskupské konference. Letos jde již o pátý ročník této akce. Biskupové Čech, Moravy a Slezska tuto akci podpořili na svém plenárním zasedání ve dnech 19.–20. ledna 2010. Charita vydává každým rokem nové postničky, i letos však některé Charity mají ještě menší zásobu postniček z loňského roku, které samozřejmě lze použít i pro letošní sbírku.

Půst trvá od Popeleční středě 40 dnů (neděle se nepočítají) a končí Velikonočními svátky. Ty letos připadají na 31. března (Zmrtvýchvstání Páně) a následující dny. Podrobnosti a aktuality o akci jsou uvedeny na webových stránkách www.postnialmuzna.cz.

Jan Oulík,
tiskové oddělení CHČR

Charita ČR otevírá obchůdek u sv. Vincence

Charita Česká republika rozšířila služby svého Infocentra na adrese Vladislavova 12, Praha 1. Od letošního února zde lze zakoupit výrobky z charitních chráněných dílen, kde pracují lidé se zdravotním postižením nebo jinak znevýhodnění na trhu práce.

Infocentrum a obchůdek u sv. Vincence má otevřeno od pondělí do čtvrtka v čase 10–16 hodin, v úterý od 10 až do 18 hodin.

V nabídce jsou zejména rukodělné výrobky, například malované a batikované hedvábné šátky a kravaty, látkové hračky, košíky z proutí, keramika, šperky nebo látkové kabelky a tašky. Ty pocházejí například z chráněných dílen ve Znojmě, Žirči u Dvora Králové nebo ze středisek Charity Zábřeh – postupně přibudou i výrobky z dalších regionů. Oblíbeným zbožím jsou také lázeňské oplatky a trojhránky z Bílé vody v Jeseníkách, které vyrábí firma Unita, vlastněná Diecézní charitou ostravsko-opavskou.

Ti, koho zajímají spíše zahraniční aktivity a exotické země, si mohou zakoupit fotografie z výstavy Děti patří do školy. Výtěžek z jejich prodeje podpoří projekty Charity ČR v Kambodži. Sortiment v budoucnu rozšíří i výrobky spojené s projekty Charity ČR v dalších zemích světa. Charita ČR otevřela Infocentrum ve svém sídle na podzim 2012. Lidé zde mohou získat informace o službách, které nabízejí jednotlivé Charity u nás, i o projektech v zahraničí. K dispozici je zde řada informačních materiálů a lze zde také přispět na sbírková konta Charity ČR.

Další informace podá:
Barbora Umancová, odd. pro tisk a komunikaci Charity ČR,
tel. 731 598 790, barbora.umancova@charita.cz
Jan Oulík, tiskový mluvčí Charity ČR, 603 895 984, jan.oulik@charita.cz

Pátý ročník celostátní konference zdravotní péče se konal v Olomouci

Pátý ročník celostátní konference zdravotní péče, kterou v rámci zdravotnického kolegia Charity ČR uspořádala Arcidiecézní charita Olomouc, se konal pod záštitou arcibiskupa Jana Graubnera a olomouckého primátora Martina Novotného. Generálním partnerem konference byla společnost T-mobil, dalšími sponzory firmy Auto Hlaváček Olomouc, Hartmann, Espace, HTS, Flaga, 2P servis, BestDrive a ČAS. Na konferenci nabízely své výrobky Chráněné dílny z několika Charit olomoucké arcidiecéze.

Letošní ročník konference byl zaměřen na vedení a řízení charitních ošetrovatelských týmů, které pracují v domácí péči a v domovech pro seniory. Konference, která se konala ve dnech 6. a 7. 3. v olomouckém hotelu NH, se zúčastnilo celkem 130 pracovníků charitních služeb z celé republiky. V 8 blocích přednášelo

14 hostů, mezi nimi také vrchní sestra domácí péče Charity Ternopil na Ukrajině. Během 16 společných hodin se konaly také 4 workshopy.

Konferenci zahájil ředitel ACHO Václav Kepř, který přivítal hosty – především arcibiskupa Jana Graubnera a ředitele Charity ČR Lukáše Curyla; zároveň omluvil nepřítomného primátora Olomouce Martina Novotného. Poté předal slovo Mons. Janu Graubnerovi.

„Před 23 lety mne zastupováním Charity pověřil arcibiskup Vaňák,“ řekl v úvodu arcibiskup, „tehdy Charita ještě nefungovala; museli jsme se podívat na činnost do zahraničí. Časem se ukázalo, že všechno nelze převzít, u nás jsou jiné podmínky. Každá diecéze tehdy měla jednoho člověka, který měl rozběhnout činnost Charity.“

Proč má Charita dělat toto dílo, když ho může dělat někdo jiný?“ – táže se Jan Graubner a odpovídá: „Všechno děláme stejně, zásadní je však jiný přístup ke klientům. Není to totiž jen náš chléb, naše práce, ale především služba, založená na evangeliu. Ve službě církve vidíme zároveň i vyznání víry v Boha: když se Bůh stává v Ježíši Kristu člověkem, jde za lidstvo i na kříž. Člověka miluje takového, jaký je, bez ohledu zda věří či ne. Proto když se díváme očima víry, vidíme i v nehodném člověku někoho, kdo si Boží pomoc zaslouží.“

Co jste udělali jednomu z mých nejmenších, mně jste udělali, praví Písmo sv. Nežádáme, aby každý, kdo pracuje v Charitě, byl věřící, ale aby chtěl dělat to, co dělá Charita. Jsem přesvědčen, že když se přidají ti, kteří nemají víru, ale chtějí dělat to, co Charita, obohatí společnost.“

Arcibiskup také zmínil: „Jeden ředitel mi řekl: Myslí se, že největším problémem naší práce je ekonomika. Ale ve skutečnosti je to zdravotnictví, především personální vztahy a vztahy k pacientům. Česká republika je v žebříčku bohatých na 17. místě. V Evropě jsme však mezi státy na 1. místě žebříčku ohrožení chudobou. Divné. Kdybychom chtěli vidět, co chybí jiným a rozdělili se, měli bychom všichni dost. Důležitý je úhel pohledu na sebe, své spolupracovníky, rodinu, atd.“ dodal arcibiskup. „I když je to pro nás složité, chceme posunout úroveň služeb tak, aby to pozvedlo celou společnost. Chce to plné nasazení. Na začátku Charity stálo šest lidí, nyní jich je 5 tisíc. To je dnešní Charita. Je třeba se snažit i do budoucna.“ Na závěr popřál všem, aby si z konference odnesli co nejvíce poznatků a podnětů.

K přítomným promluvil také nový ředitel Charity ČR Lukáš Curylo. a ředitel ACHO konferenci zahájil.

Supervize v ošetrovatelství u nás a v zahraničí

Prvním tématem konference byla Supervize v ošetrovatelství u nás a v zahraničí. Přednášela Doc. PhDr. Zuzana Havrdová, CSc. z fakulty humanitních studií UK, vedoucí katedry řízení a supervize v sociálních a zdravotnických zařízeních, a Mgr. Monika Marková – supervizorka a ředitelka hospice v Litoměřicích. Jádrem supervize spočívá v přirozené potřebě lidského

sdělení. Je to vlastně hledání východiska. Jak takový rozhovor vést, jaký dopad tyto rozhovory mají na fungování managementu a jak se promítají do situace klientů, jaká byla v minulosti a jaká je v současnosti situace v pomáhajících profesích u nás i v zahraničí.

Kompetenční model – důležitý prvek v řízení lidí: Na toto téma hovořil Ing. Stanislav Kocourek, management ve veřejné správě (MVS projekt, s.r.o.). Důležitou součástí příspěvku byla motivace zaměstnanců.

Po obědě program pokračoval přednáškou na téma **Seberozvoj manažera**. Mgr. Leoš Zatloukal Ph.D. a Bc. Pavel Vítek z občanského sdružení Dalet hovořili o terapii, koučování, o supervizi. Osobní zkušenosti týmů využívajících supervizi přednesla nejprve Zdena Černá, vrchní sestra Charitní ošetrovatelské služby (CHOS) Charity Liberec a po ní také Dita Kujovská, vrchní sestra CHOS OCH Trutnov a Stanislava Marelová, vrchní sestra v Domu Sv. Josefa v Žirči, OCH Červený Kostelec.

Po přestávce se konaly **workshopy**. Účastníci konference se podle svých zájmů rozdělili do skupin. Skupina Doc. Zuzany Havrdové a Mgr. Moniky Markové řešila způsob, **jak uspořádat supervizi v organizaci užitečně**. Na otázku **Proč zrovna supervize?** hledala odpověď skupina, kterou vedla Bc. Petra Hálková; **Seberozvojem manažera** se zabývala další skupina pod vedením Mgr. Leoše Zatloukala Ph.D. a Bc. Pavla Vítky a **Koučování zaměřené na rychlé řešení** probírala skupina Ing. Stanislava Kocourka.

Pro zájemce, kteří se příliš často do Olomouce nedostanou, byla v odpoledním programu připravena prohlídka Arcibiskupského paláce i Arcidiecézního muzea umění, kterou mnozí rádi využili. První den konference zakončil večerní program: po společné večeři se konalo vystoupení taneční skupiny Khamoro Charity Olomouc a po něm volná zábava, kterou zpříjemnila hudební skupina Amigos.

Druhý den konference zahájil Th. Lic. Michal Umlauf, vedoucí center Maltézské pomoci, odborný asistent CMTF Univerzity Palackého v Olomouci. Ve stručnosti: Každý člověk nese ducha pastoračního poslání a Charita je znamením Boží lásky, své poslání uskutečňuje skrze pomoc potřebným. Neděláme službu pro službu, ale neseme poslání, které má své zásady postavené na určitých hodnotách. Moderní zdravotní a sociální péče je založena na holistickém přístupu k pacientovi, to je závazek Charity. Charita pro svoji činnost používá bio-psycho-socio-spirituální modely. Spiritualita patří k životní rovině a máme ji rozvíjet.

Pak už se představili **hosté ze zahraničí**, konkrétně ředitelka pečovatelské služby Charity Ternopil na Ukrajině Nataliya Masnyk. Nejprve představila situaci seniorů, postižených a nemocných na Ukrajině, i péči, kterou jim Charita věnuje. Pracovnice domácí péče se jim snaží poskytovat maximální pomoc zdravotní i duchovní. Pokud podmínky v domácnosti klienta nejsou dobré, snaží se o jeho přesun do domova pro seniory. Vykonávají dohled nad zdravotním stavem klientů, poskytují základní zdravotní péči; pečují také o klientovu domácnost, poskytují právní poradnu.

Pracovnice Charity Ternopil mají zdravotnické vzdělání a procházejí odbornou přípravou. Od r. 2010 pořádá Charita Ternopil semináře a školení pro pečovatelské a zdravotní pracovníky, i pro členy rodin pečujících o své blízké. „Pořádáme také akce pro klienty, např. Sdílení vánoční radosti, nebo Velikonoční nadílku.“ Jak dále uvedla, do činnosti ve farnostech jsou zapojeni dobrovolníci – studenti medicíny. Měří klientům tlak, rozdávají zdravotnické brožury; na faře jsou pokladničky, kam lidé mohou přispívat na hygienické potřeby pro klienty,“ zakončila představení práce ternopilské Charity Nataliya Masnyk.

S dalším příspěvkem vystoupila Miloslava Machovcová, ředitelka FCH Neratovice, zástupkyně České asociace sester, která seznámila přítomné s **přípravou organizace na národní cenu kvality**, jejímž držitelem FCH Neratovice je. Poslední přednášející Bc. Ludmila Kučerová, vedoucí Domova pro seniory Sv. Jiří MCH Plzeň hovořila o **Zavedení standardu nutriční péče**.

Na závěr ředitel Václav Kepř poděkoval všem za účast, své poděkování vyjádřil také všem přednášejícím, sponzorům, přátelům z Ukrajiny i spolupracovníkům, kteří konferenci organizovali – především Jitce Richterové, Báře Cigánkové, Janě Zatloukalové a Mirce Koutské.

iv

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Svaté rodiny Luhačovice

CHARITA SVATÉ RODINY LUHAČOVICE A ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST LUHAČOVICE ZVE TŘÍKRÁLOVÉ KOLEDNÍČKY A JEJICH ASISTENTY NA PLOVÁRNU LUHAČOVICE

V SOBOTU 16. 3. 2013

ZAČÁTEK V 9:00 HOD.

PŘEDPOKLÁDANÝ KONEC V 11:00 HOD.

VSTUP DO BAZÉNU ZDARMA !!!

**DĚTI DO 7 LET, KTERÉ PŘIJDOU BEZ DOPROVODU RODIČŮ
BUDOU POD DOHLEDEM DOBROVOLNÍKŮ CHARITY LUHAČOVICE.**

DALŠÍ INFORMACE A PŘIHLÁŠKY

Mgr. Karel Adámek, koordinátor dobrovolníků

Mobil: 737 012 235; E-mail: dobrovolnici@luhacovice.charita.cz;

Telefon: 577 132 355 (Charita Luhačovice)

AKCE SE KONÁ ZA PODPORY ZLÍNSKÉHO KRAJE A MINISTERSTVA VNITRA

Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem

Bylo nám spolu fajn...

Již tradičně se v prostorách Denního stacionáře ve Chvalčově konalo dne 21. 2. 2013 setkání vedoucích skupinek tříkrálových koledníků Oblastní charity Bystřice pod Hostýnem. Na začátku setkání všechny přítomné přivítal ředitel Oblastní charity Ing. Pavel Pilmajer a otec Marek Výleta z farností Bílavsko a Rusava zahájil celé setkání modlitbou.

Pastorační asistentka Mgr. Helena Janovská přítomné oslovila příběhem o tom, že smyslem života je vzájemně si pomáhat; a v tomto duchu se neslo celé setkání. Zdůraznila, že pomáhat si, to je v dnešní době jedno z nejdůležitějších posláních. Bez toho by to v životě těžko fungovalo. Pomáhat rodině a blízkým je přirozené, ale pomáhat lidem, které vůbec neznáme, je úžasné. Tím vyjádřila vděčnost všem, kteří každý rok vymění domácí pohodlí a vyrazí za každého počasí do ulic a tak uskutečňují velké dílo lásky...

Velké poděkování vyjádřil ředitel paní Haně Pospíšilové, která již 7 let zodpovědně a ochotně připravovala a organizovala Tříkrálovou sbírku. Následně představil novou koordinátorku TKS 2014 Mgr. Helenu Janovskou.

Dalším bodem programu bylo zhodnocení letošní sbírky. Hana Pospíšilová vyslechla vedoucí skupinek a prodiskutovala s nimi jejich dotazy, námítky, případné návrhy a řešení pro příští rok. Všichni, kteří se

podílejí na organizaci Tříkrálové sbírky, jsou již tradičně odměněni každoročním výletem. Proto padly i návrhy na cíl letošního výletu, na který se jistě po loňských zážitcích všichni, hlavně naši malí koledníci, moc těší.

To, co nejvíc vyloudilo úsměv na tváři a donutilo k zamyšlení, byly zážitky a vyprávění přímo z koledování. V paměti všech určitě utkvěl hlavně jeden z nich: v jednom bytě otevřel chlapec, který neměl rodiče doma a tak mu bylo líto, že nemůže přispět. Když skončili koledování v paneláku, ten dotyčný chlapec za nimi přiběhl a v dlani měl plno mincí. Na dotaz, odkud ty peníze vzal, odpověděl, že rozbil prasátko...

Mnohokrát se rozhodujeme, jestli dát na sbírku stovku nebo dvě a myslíme si, jací jsme machři, když myslíme na někoho jiného. A tenhle malý kluk dal všechny penízky, co měl. Naprosto spontánně, bez jakéhokoliv rozhodování. To je lekce pro nás, dospělé. Co vy na to?!

Pro všechny přítomné Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem připravila také malé pohoštění a celé setkání se neslo ve velmi příjemné atmosféře. Všem děkujeme za to, že přijali pozvání a věříme, že se takto budeme potkávat a pomáhat jiným ještě dlouho.

Mgr. Helena Janovská,
pastorační asistentka

Oblastní charita Moravská Třebová

Příprava na Velikonoce v moravskotřebovské Charitě

Od Popeleční střezy je ve farnostech vyhlášena Postní almužna. Výtěžek půjde na pomoc potřebným.

Dne 26. 3. 2013 pořádáme akci Velikonoce s Charitou - pro děti s povídáním a dílnou, kde si budou moci vytvořit drobnosti spojené s tímto svátkem a dozví se spoustu zajímavých informací.

Na Zelený čtvrtek se všichni zaměstnanci Charity budou podílet na velikonoční výzdobě kostela ve farnosti (Boží hrob). Poté půjdeme křížovou cestou v modlitbě spojené s výkladem, která bude zakončena společným „zeleným“ obědem. Velký pátek budeme v Charitě ctít „duchovním volnem“.

chmt

Co se děje v našich službách STD Ulita a DS Domeček

Návštěva z gymnázia

Studenti moravskotřebovského gymnázia spolu se svými finskými přáteli navštívili 19. 2. 2013 naši Charitu. Jejich návštěva proběhla v rámci programu Comenius. Připravili jsme exkurzi po prostorách Charity: viděli klienty v dílnách při práci, která vede ke zdokonalování dovedností. Dalším zastavením byla prezentace posláních a činnosti Charity a služeb, které nabízíme. Nakonec byly pro studenty připraveny malé workshopy – vyzkoušeli si odlévání

svíček, malování na sklo, decoupage, motání „Kofoláčků“ a enkaustiku. Své výrobky si odnesli jako vzpomínku na návštěvu našeho zařízení. Jako poděkování jim klienti k malé svačině upekli buchty. Věříme, že se studentům u nás líbilo. Pro nás i klienty to bylo příjemné zpestření jinak běžného dne.

Foto z Valentýnského plesu

Klienti našich služeb navštívili 12. 2. Valentýnský ples ve Svítavách. Akci pořádal Domov na rozcestí. Přivezli si spoustu krásných zážitků a úsměv na rtech.

Jak funguje SAS – Šance pro rodinu:

Kapacita služby je naplněna a přibývá sociálně potřebných rodin v řadách čekatelů.

Tým pracovníků Oblastní charity Moravská Třebová. Více informací na www.mtrebova.charita.cz

Charita Sv. rodiny Nový Hrozenkov

Už je toho masopustu namále, caría namále, caría namále...

... i letos, stejně jako každý rok, ozývalo se v úterý před popeleční středou domem v Halenkově i na Čubově. Tentokrát to vyšlo na 12. února.

Do sálu vtrhly „maškary“, muzikanti a hlavně medvěď a začal masopustní rej. Tančili mladí i staří, kdo nemoh sám, tož tančil aj s vozíčkem. Bylo co jest' aj piť a zpívalo se vesele. Nakonec jsme pohřbili ozembuch, namísto basy, aby bylo všeckým jasné, že je konec bujarého života a nastává púšť. Při této příležitosti zaznělo aj toto říkání:

Domove, domove stáří pokojného,
kdopak to tam žije za zd'ú domu tvého?
Kdopak to tam žije? Jak se jim tam daří?
A co sa tam děje, sú tam mladí lebo staří?

Žijú tam staříčci, žijú tam stařenky,
sú to aj tatíčci a taky maměnky.
Žijú tam pospolu, smutně, aj vesele.
Jednúc se zlobijá, jindy sú přátelé.

Sú spolu každý deň, od rána do noci,
sú spolu ve svátky, v práci aj v nemoci.
Taky sa modlijá, někdy sa vzpomíná,
žijú tu zkrátka jak velká rodina.

Aby rodina mohla dobře fungovat,
tož musí každý aj na sobě pracovat.
Vidět víc druhého a nebýt sobecký,
počkat a ustúpiť, nechtět být nad všecky.

Tož přeju všeckým nám, co k sobě patříme,
ať sa furt rádi máme a spolu držíme!

*Marie Surá,
vedoucí Domu pokojného stáří*

Návštěva P. Thomase z Indonésie

První únorovou středu nás na Domečku čekalo milé překvapení. Místo očekávaného P. Marka Poláčka dorazil na středeční mši svatou velmi sympatický, avšak svým zjevem a přízvukem cizokrajně působící kněz. Představil se jako P. Thomas Tulung, SVD

a prozradil nám, že pochází až z daleké Indonésie, ostrova Flores (jen pro zajímavost – Indonésii tvoří asi 17 500 ostro-

vů!). Nyní však už více než deset let žije na Slovensku, kde také studoval. Od loňského roku působí jako prefekt seminářistů misionářů Božího Slova (SVD) v Bratislavě a společně s nimi přijel strávit týden prázdnin na faře v Novém Hrozenkově.

Příjemně nás překvapil svojí dobře srozumitelnou slovenštinou (dokonce i babičky, které mají potíže s nedoslýchavostí, si pochvalovaly, že mu bylo krásně rozumět) a velkou empatií i upřímným zájmem o nemocné a jejich těžkosti. Ve svém kázání povzbuzoval naše obyvatele, aby se modlili a obětovali za kněze a poukázal na důležitost opravdové, hluboké víry v obyčejném lidském životě. Zdůraznil, že život prožívaný ve vztahu s Bohem je vždy životem naděje a jako protiklad zmínil smutné setkání s člověkem, který sám sebe nazval

beznadějným ateistou a který ani na konci svého života nebyl schopen přijat jím nabízenou pomoc.

P. Thomas pak sám upřímně přiznal, že by bez Boží pomoci a modliteb mnohých nebyl schopen zvládat obrovské kulturní, jazykové i geografické rozdíly mezi svou vlastí na Dálném východě a malou zemí v srdci Evropy, která se stala jeho druhým domovem. Zmínil také, že si dlouho a těžko zvykal na sních a chladné zimní počasí, které do doby svého příjezdu na Slovensko nepoznal, vždyť v Indonésii se díky poloze na rov-

níku projevuje tropické klima s vysokými teplotami, vlhkostí vzduchu i srážkami.

Návštěva P. Thomase byla pro nás všechny velkým obdarováním a zároveň důkazem, že laskavý přístup a milé slovo si vždy dokáže najít přístup k lidským srdcím, ať už by to bylo kdekoliv na světě.

Marta Koňářiková,
pastorační asistentka

Setkání s místními asistenty Tříkrálové sbírky

Tak jsme se jednou sešly s paní ředitelkou Martinkovou a začaly jsme hodnotit a povídat si o letošní Tříkrálové sbírce. A z našeho minisetkání vzešel nápad uspořádat konečně něco pro naše místní asistentky a odměnit vedoucí skupinek koledníků.

Ráda bych vám představila naše milé místní asistentky:

pro Velké Karlovice je to Eva Valigurová – dlouhodobá pracovnice Charity Nový Hrozenkov, stále usměvavá zdravotní sestřička;

pro Karolinku Anežka Vítková – členka Charitní rady;

pro Nový Hrozenkov Ingrid Petřeková – nyní na mateřské dovolené, ale věřte mi, je to velmi aktivní maminka;

pro Halenkov a Huslenky Andrea Černotová – také členka Charitní rady;

pro Hovězí a Zděchov Marta Koňářiková – naše pastorační asistentka.

Setkání jsme naplánovaly na 4. únor odpoledne a k naší radosti jsme se setkaly, mimo paní Vítkovou, všechny. Děvčata z Denního stacionáře se postarala o skvělé pohoštění a zákusek ke kávě a mezi tím jsme si vyměňovaly zážitky a zkušenosti z koledování. Nakonec paní ředitelka předala místním asistentkám pro všechny vedoucí skupinek koledníků dárky jako poděkování za jejich vykonanou dobrovolnickou činnost ve formě svíčky s kovovou podložkou. Věříme, že toto setkání bylo pro naše děvčata povzbuzením a načerpáním sil do dalších společných aktivit, že se stane tradicí pro další roky a také, že z dárek budou mít vedoucí skupinek radost.

Jana Valentová,
koordinátorka Tříkrálové sbírky

Charita Olomouc

Charita Olomouc pomáhala ve Frenštátě pod Radhoštěm

Pracovníci Charity Olomouc v únoru 2013 dvakrát vyjeli do Frenštátu pod Radhoštěm, aby zde poskytli psychickou podporu lidem, kteří byli zasaženi tragickou událostí, při níž zahynulo šest lidí a další byli zraněni v důsledku výbuchu plynu v jednom z tamních panelových domů.

Tragédie v centru města zasáhla ať už přímo či nepřímo velké množství osob: obyvatele zříčeného domu a okolních domů, jejich příbuzné, známé, představitele města, osoby poskytující záchranu, pomoc a další lidi. Vedle finanční pomoci, kterou zajišťoval Městský úřad Frenštát p. R., Charita Frenštát p. R. organizovala pomoc materiální. Pracovníci Charity Olomouc, krizoví intervenenti, přijeli do Frenštátu pod Radhoštěm na výzvu vedoucí Krizového centra Ostrava, aby rozšířili tým osob poskytujících psychickou podporu lidem v místě neštěstí.

První výjezd čtyř charitních pracovníků se uskutečnil tři dny po neštěstí, tedy 20. února 2013. Na pomoci ve formě intervence se

podíleli odborníci z Krizového centra Ostrava, Krizového centra Charity Olomouc a Českého červeného kříže Ostrava. Olomoučtí pracovníci dostali za úkol provést monitoring obytných budov v okolí zříčeného domu č. p. 39. Podruhé vyjeli krizoví intervenenti do zasaženého města za týden, 28. února 2013. V tomto případě šlo o následné mapování situace s odstupem několika dnů od tragédie. Vedle charitních pracovníků přijeli pomáhat nově i členové KIP týmu Ostrava.

Během monitoringu dané lokality jsme zjistili, že obyvatelé zasažených domů se pozvolna vyrovnávají s tragickou událostí. Někteří situaci zvládají lépe, jiní s určitými obtížemi. Výraznou roli hraje vztah k osobám smrtelně zraněným -- příbuzenské či sousedské vazby. Lidé často velmi emotivně popisovali bezprostřední zážitek v průběhu výbuchu (ohlušující ránu exploze, sílu tlakové vlny, očitě sledování celé tragédie, záři požáru, utrpení a křik lidí ve zříčeném domě, apod.). Druhé šetření v terénu ukázalo zřejmý posun v osobním prožívání lidí, kteří až na výjimky, situaci popisovali klidněji a již ne tak emotivně.

V průběhu obou výjezdů se podařilo zmapovat situaci v sedmi panelových domech, které bezprostředně sousedí s místem neštěstí. Ve dvojicích prošli krizoví intervenenti jednotlivé domy a poskytli psychickou podporu jejich obyvatelům (krizovou intervenci). Celkem bylo kontaktováno více než 40 domácností (zejm. dvoučlenných či rodin s dětmi). Většina oslovených lidí podpořný rozhovor (krizovou intervenci) uvítala a byla vděčná za projevený zájem. Obyvatelé dané lokality mají možnost se v případě svých dalších potřeb obracet na KC Ostrava.

PhDr. Jana Haasová

Kurz Telefonické krizové intervence úspěšně skončil

Po několika měsících náročné práce, v době od září 2012 do února 2013, krizoví intervenenti Charity Olomouc, Charity Valašské Meziříčí, Maltéžské pomoci Olomouc, Podaných rukou Prostějov a Krajského úřadu Olomouckého kraje zdárně dokončili kurz Telefonické krizové intervence. Účastníci tohoto vzdělávacího kurzu tak navázali na již získané znalosti v oblasti „Základní a Pokračující krizové intervence“ z roku 2011. Opět byla pro tento účel oslovena renomovaná vzdělávací organizace, a to pražské občanské sdružení Remedium. Kurz probíhal na půdě Charity Olomouc.

Krizoví intervenenti si rozšířili své odborné znalosti, které jsou předpokladem pro poskytování kvalitní pomoci osobám v akutní krizi. Získali větší jistotu a jsou nyní lépe připraveni pro jednání s klienty, telefonicky kontaktujícími službu. Přesvědčili se o tom, jak rozdílné jsou techniky poskytování krizové intervence: jednak „tváří v tvář“ a naopak po telefonu, kdy chybí přímý oční

kontakt s klienty.

Účastníkům kurzu byly zprostředkovány nejen nové poznatky z oblasti krizové intervence, ale mohli zde i zprostředkovaně prožívat vlastní životní zkušenosti, krizové situace, sdílet své pocity v bezpečném prostředí celého týmu apod.

Vyvrcholením vzdělávání trvajícím přibližně půl roku bylo úrovně třídní evaluační setkání, které se skládalo z písemného testu, modelového telefonického hovoru a závěrečné písemné práce. Výstupem se stalo osvědčení o absolvování vzdělávacího kurzu, které účastníci obdrželi po jeho ukončení. Všechny 14 osob, které do kurzu vstoupily, kurz absolvovalo; 12 z nich zvládlo evaluaci v předepsaném termínu, 2 účastníci potom k závěrečné zkoušce teprve půjdou v náhradním termínu.

Náklady na tento vzdělávací kurz z části hradil Olomoucký kraj, z části je hradili účastníci a jejich zaměstnavatelé.

PhDr. Jana Haasová

Charita sv. Anežky Otrokovice

Informační internetový portál k dluhové problematice otrokovické Charity

Charita sv. Anežky Otrokovice spustila internetový portál s názvem www.poradnasamaritan.cz, který si klade za cíl podat informace lidem, kteří mají potíže s dluhy. Díky zkušenostem získaným z realizace služby Dluhové poradenství, která za tři roky své existence poskytla odborné poradenství v této oblasti několika stovkám lidí z Otrokovic, Zlína a blízkého okolí, jsme se rozhodli tyto zkušenosti předat dále. Vnímáme, že je stále velmi nízká informovanost o této problematice u veřejnosti. Na tyto dotazy budou odpovídat pracovníci služby. Pokud by byl dotaz z oblasti právní, tak máme možnost konzultace s právníčkou. Dotazy mohou být vkládány anonymně, a pokud si čtenář přeje, tak mu je odpovězeno bez zveřejnění. Zde je ovšem nutno uvést na sebe kontakt. Na portálu se čtenář také dozví informace o službě Dluhové poradenství Samaritán, kterou poskytuje Charita sv. Anežky Otrokovice, aktuality ze služby a dluhové problematiky

obecně. Umístili jsme zde také vzory dokumentů, které se týkají dluhové problematiky a odkazy na důležité internetové stránky. Nyní jsme již zvědaví, jaký bude zájem o tento netradiční způsob poradenství. Více informací najdete na stránkách, případně zodpovíme na kontaktu samaritan@otrokovice.charita.cz, tel: 605 564 039. Hledali jsme podobný informační portál a nepodařilo se nám žádný nalézt. Tento informační portál vznikl díky finančnímu příspěvku Zlínského kraje.

*Mgr. Tomáš Bernátík,
vedoucí Samaritán – služby pro lidi bez domova*

SAMARITÁN
SLUŽBY PRO LIDI BEZ DOMOVA

Charita Svitavy

Pozvánka: Beseda se Zbigniewem Czendlikem

Charita Svitavy pořádá v **pondělí 15. 4. 2013 v 18.00 hod. v sále Ottendorferova domu** ve Svitavách **besedu s Zbigniewem Czendlikem**.

Zbigniew Czendlik je polský kněz, který žije v Lanškrouně. Dokázal opravit zchátralý kostel a otevřít provoz Domova pro pěstounské rodiny v Žichlíčku. Má cit pro získávání finančních prostředků na dobrou věc. Je známý kontakty s politiky a známými osobnostmi.

Budeme rádi, když se besedy zúčastníte. Vstupné dobrovolné.

Bc. David Šmída

Oblastní charita Uherský Brod

Fašank v denním stacionáři Domovinka

Letošní fašankové veselí proběhlo velmi brzy, a tak nás provázela i bohatá sněhová nadílka.

V našich prostorách však bylo teplo a veselo. I tento rok jsme si zábavu užívali s klienty Terapeutické dílny, všichni jsme se zapojili do přípravy jednohubek, napekli sladkosti a hudba byla z nahrávek oblíbených melodií, které nás všechny roztančily a pobavily. Všichni jsme se oblékli do masek, které umocnily veselí. Společně strávené dopoledne nás rozjařilo a obohatilo o společné dojmy. Jen je škoda, že čas krásně strávený ubíhá mnohem rychleji...

Marie Vintrová,
vedoucí zařízení

A opět se fašankovalo ve Strání

Ani se nám nechce věřit, že už je tomu rok, co jsme vyprovázeli „fašankářů“ z Domu s pečovatelskou službou. I nyní opět zavítali do těchto prostor, aby přišli zpříjemnit všední dny i našim uživatelům. Fašank je jednou z mnoha tradic, které se v naší obci zachovaly dodnes. Začíná vždy v pátek a končí v úterý masopustní obchůzkou, při které „fašankářé“ tančí mečový tanec Pod šable. Naši uživatelé si nejenom díky těmto tradicím zachovávají i v tak pokročilém věku kulturní vazby ke své obci. Své nadšení projevují tím, že se sami, pokud jim to alespoň trochu zdravotní stav dovolí, podílejí na přípravě občerstvení pro hosty i spolubydlící. S koblihami nám tentokrát pomohly členky Klubu důchodců, se kterými úzce spolupracujeme. Pak zbylo nachystat už jenom chlebičky a pomoci klientům s obléčením a doprovodem.

Všechno veselí jednou končí. Fašanková noc skončila pochováním basy. Ve středu ráno, když jsem jela do terénu, zahlédla jsem pár lidí, kteří odklízeli sníh před kostelem. Právě oni zahájili dobu postní dobrým skutkem. Hned poté jim otec Jan Hrudík udělil při mši svaté popelec. Samozřejmě i naše uživatele poctil pan farář

svou návštěvou. Dobu postní jsme v Domě s pečovatelskou službou zahájili modlitbou. Co víc si přát.

Miroslava Havlíková,
vedoucí PS Strání

VI. charitní ples ve Slavkově

Již 6. charitní ples se tradičně konal v pátek 1. 2. 2013. Tentokrát jsme se sešli ve sportovní hale ve Slavkově. Ve 20.30 hodin zahájil ples ředitel Oblastní charity Uherský Brod Ing. Petr Houšť se starostou obce Slavkov Mgr. Liborem Švardalou a vedoucí Charitního domu sv. Petra a Pavla ve Slavkově Bohumilou Grebíkovou.

Potěšila nás i přítomnost zástupce generálního sponzora plesu Pojišťovny Generali a. s. Ing. Zdeňka Mikesky. Pravidelně se na charitních plesech setkávají starostové a místostarostové okolních obcí, se kterými dlouhodobě úzce spolupracujeme. Velkou radost nám svou účastí na plese udělal i náš duchovní správce P. Petr Hofírek.

Plesu se zúčastnili také tři naši klienti za doprovodu personálu a svých rodin. Pro všechny to byl úžasný zážitek a k překvapení nás všech se zdrželi takřka do půlnoci.

V rámci předtančení vystoupila dětská taneční skupina KIPS a žáci 9. tříd ze ZŠ Dolní Němčí. Během večera se nám také představil mužský pěvecký sbor Slavkovjané se svým širokým a zajímavým repertoárem. K tanci a poslechu nám hrála již tradičně dechová hudba Straňanka, která se střídala s DJ Janem Zámečником.

Atmosféra na plese byla tradičně výjimečná a z tváří všech přítomných vyzařovala velká a upřímná spokojenost. Příležitost k přátelskému pohovoru se nabízela zejména u koštu vína, kde mohli hosté ochutnat vzorky velmi kvalitních vín.

Chtěla bych tímto poděkovat starostovi obce Slavkov Mgr. Liboru Švardalovi, obecnímu zastupitelstvu a pracovníkům obecního

úřadu Slavkov, všem mým kolegům a dobrovolníkům, kteří nám velmi pomohli s přípravou a realizací plesu a následným úklidem sportovní haly. Nesmím zapomenout na naše sponzory, obchodní partnery i drobné dárce, díky kterým jsme mohli připravit bohatou tombolu. Celkem se nám sešlo neuvěřitelných 532 cen!

Mé srdečné a upřímné poděkování patří i všem návštěvníkům Charitního plesu, kteří svou účastí na plesu podpořili činnost našeho charitního domu. Díky všem těm, které jsem jmenovala, se čistý výtěžek našeho plesu vyšplhal na krásných 43 060 Kč. Děkuje!

Po dohodě s obcí Slavkov bude tato částka věnována na výstavbu nové pergoly v areálu Charitního domu sv. Petra a Pavla ve Slavkově.

Opravdu úžasnou plesovou atmosféru dokládají pořízené fotografie a mnoho pochvalných slov od návštěvníků plesu.

Na shledanou na VII. charitním plesu 31. 1. 2014 v Nivnici!

Bohumila Grebíková,
vedoucí CHD sv. Petra a Pavla ve Slavkově

Medailon: Josef Koller

V pátek (nový den Centra seniorů) 15. 2. 2013 jsme nový cyklus Medailonů zahájili v druhém z nových prostorů – v sále Základní umělecké školy Uherský Brod. Jako první se v tomto cyklu představil pan Josef Koller, který všechny přítomné podaroval čokoládovým košíčkem jako dozvukem sv. Valentýna. O svém životě řekl jenom pár vět, raději se ihned rozpovídal o svých hlavních sběratelských aktivitách, kterých jsem stihla zaznamenat celkem patnáct – no počítejte se mnou:

1. Znamky
2. Bankovky a mince – vlastní stříbrný denár z Kristovy doby
3. Pivní nálepky

4. Pivní sklenky
5. Sodovkové sklenky – do kompletní sbírky schází sodovková „fľaška“ pana Fuchse – nemáte ji na „hůře“ nebo ve sklepě?
6. Sirkové nálepky
7. Hokejové puky – i s podpisem Jaromíra Jágra
8. Odznaky
9. Gramodesky
10. Zkameněliny
11. Uherskobrodští rodáci – jen životopisy a mapování událostí z jejich života
12. Vinné láhve – ta nejvonnější Haškova z Nagana 1998
13. Obrazy
14. Auta
15. Knihy o Uherském Brodě

Ke každému sběratelskému okruhu, z nichž některým se věnoval jen po určité období, jiným zřejmě celoživotně, přidal historii, jak k tomuto okruhu zájmu přišel, co nebo kdo ho k němu přivedl. U každého okruhu popsal, kolik exponátů vlastní, což jsou v součtu neuvěřitelné počty. Ke každému sběratelskému kousku náleží i historka, jak a kde k němu přišel, a to na sebe nabalovalo další půvabné příběhy. Prostě gejzír zážitků a vzpomínek! Tak jsme se nejen mnoho nového dozvěděli, ale i nasmáli.

Závěrem poděkoval nejen nám, kteří jsme přišli, ale hlavně vzdal hold své manželce a dětem, že to s ním všechno vydrželi!

I my děkujeme a přejeme ještě hodně sběratelských úlovků!

Za Centrum seniorů
Jana Hrdinová

Oblastní charita Uherské Hradiště

Pohádkový den si užily děti i jejich rodiče

Den plný pohádkových příběhů a také dílniček připravily pracovnice Centra svaté Sary pro své uživatele. Akce, která se uskutečnila během jarních prázdnin, přilákala do uherskohradištské Orlovny desítky rodin z celého regionu.

Prostorný sál ožil pohádkovými postavami, v nichž se představily děti i jejich rodiče. Celé rodiny si formou hry procvičily nejenom tělo, ale také slovíčka a říkadla z notoricky známých pohádek. „Zahrála jsem si v pohádce o Červené Karkulce a o Třech kůzlátkách, bylo to zábavné,“ pochvalovala si třiatřicetiletá Jana z Uherského Hradiště, která centrum navštěvuje pravidelně. „Týden co týden se setkávám se sociální pracovníci, která mi pomáhá s mojí dcerkou. Bez ní bych se o ni nedokázala postarat a dávno ji odložila pryč,“ popsala mladá maminka těžké chvíle, které jsou již dávno minulostí.

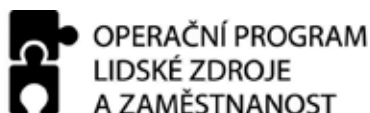
Pohádkový den, během něhož se rodiny s dětmi mohly pobavit i něčemu novému naučit, nabídl mnohem víc. „Připravily jsme si pro naše uživatele tři stanoviště. Vedle divadla to bylo vaření, kde se naučili vytvořit zdravé svačinky z různých pomazánek a zeleniny tak, aby si je mohli každý den připravovat. Posledním stanovištěm byla tvořivá dílna, kde se vyráběly ozdoby k blížícím se Velikonocům či zápichy do květinářů,“ informovala vedoucí Centra svaté Sály Vladimíra Lukášová. Bohatý program uzavřela diskotéka a malé odměny, které byly rozděleny všem rodinám. Zkušenosti se službou, která pomáhá rodinám s dětmi v nároč-

né životní situaci, se kterou si nevědí rady, má i osmatřicetiletá Martina z nedalekých Traplic. „S papírováním na úřadech, s vybavením domácnosti či při výchově a zdravotních problémech svých dvou dcer. Prostě s tímto vším mi služba pomáhá již rok,“ uvedla Martina s tím, že nejvíc oceňuje podporu a péči, kterou jí poskytují pracovníce sociálně aktivizační služby v každodenních situacích, a to zcela zdarma.

„S celým svým týmem pracovníků podporuji snahu rodin získávat nové dovednosti, které jim v budoucnu pomohou problémy řešit. Rodiny nesoudíme, respektujeme jejich názor i rozhodnutí. Činnosti za uživatele nevykonáváme, ale pomáháme jim, aby to zvládli sami. Pracujeme s důrazem na zkvalitnění života celé rodiny,“ dodala Vladimíra Lukášová, vedoucí Centra svaté Sály, jehož zřizovatelem je Oblastní charita Uherské Hradiště.

SLUŽBA JE FINANCOVÁNA Z PROSTŘEDKŮ VEŘEJNĚ ZAKÁZKY V RÁMCI PROJEKTU PREVENCE PROTI SOCIÁLNÍMU VYLOUČENÍ VE ZLÍNSKÉM KRAJI REG. Č.: 1. 04/3.1.00/O5.00067, KTERÝ JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDEM PROSTŘEDNICTVÍM OPERAČNÍHO PROGRAMU LIDSKÉ ZDROJE A ZAMĚSTNANOST A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČESKÉ REPUBLIKY.

Foto a text Iva Kučerová

**PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST**
www.esfcr.cz

Vánoční sbírka pomohla ohrožené mládeži

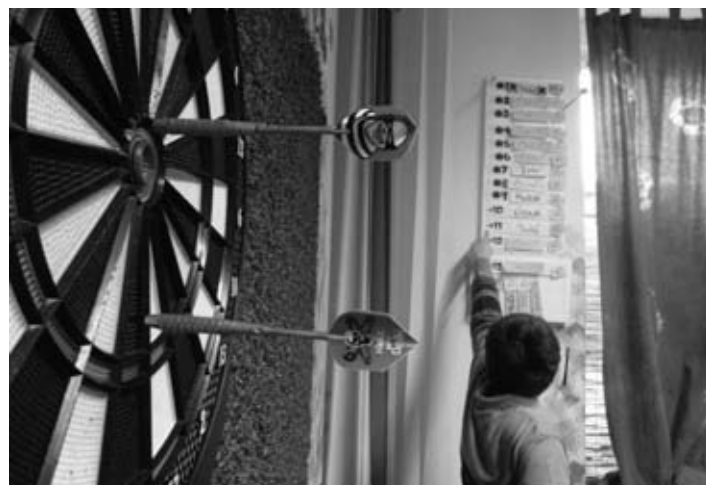

Výtěžek tradiční veřejné sbírky, kterou Město Uherské Hradiště pořádá během adventního času pod vánočním stromem, byl předán na dobrou věc. Letos volba padla na Nízkoprahové zařízení pro děti

a mládež TULIP, které patří pod Oblastní charitu Uherské Hradiště. Finanční částka, kterou lidé v kasičce na náměstí shromáždili, činila osm tisíc devadesát korun. Ta udělala radost nejen pracovníkům, ale hlavně dětem a mládeži, kterým se díky vám, dárcům, rozšířilo vybavení klubu o nové hry, výtvarné potřeby a materiál. „Ze získané částky jsme pořídili dvě stolní hry na rozvoj tvořivosti a logického myšlení, dále pak elektronický terč na šípky a hru na PS3 ke společnému trávení volného času v klubu. Za účelem podnícení kreativity dětí byly pořízeny výtvarné potřeby, jako například gel na výrobu svíček, barvy na sklo, mýdlová hmota, a za účelem vytisknutí zpracovaných domácích úkolů, referátů či životopisů dva tonery do tiskárny. Poslední věcí, kterou jsme zakoupili, je laserové ukazovátko ke stávajícímu dataprojektoru. Ten používáme k promítání tematických prezentací při pravidelných preventivních besedách v klubu,“ uvedla Jitka Janošková, vedoucí Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež TULIP. Sídli

v Nádražní ulici a je otevřené všem zájemcům ve věku od 12 do 26 let. Klub jim nabízí bezpečný prostor pro smysluplné využití volného času a vstřícné pracovníky, kteří mladým lidem vytvářejí podnětné zázemí a pomáhají je doprovázet v jejich nepříznivé životní situaci.

Iva Kučerová

Charita Vsetín

Co se událo v Zrnku v měsíci únoru

Měsíc únor byl v Nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež Zrnko při vsetínské Charitě ve znamení trochu netradičně nazvaného

preventivního tématu „Co mě čeká a nemine“. Hravou formou byly děti seznámeny s tím, co musí udělat pro to, aby se jejich

plány a představy o budoucnosti mohly uskutečnit. Téma bylo zaměřeno na budoucí povolání, o kterých děti sní, nebo je zajímají. Jakou školu musím vystudovat, když se chci stát kadeřnicí? Na které škole najdu obor kosmetička? Na takové a podobné otázky si nyní děti dokáží odpovědět a mohou tak mít konkrétnější představu o svém dalším směřování.

V únoru jsme nemohli zapomenout na „Valentýna“. Uskutečnilo se valentýnské tvoření přáníček, které děti vyráběly pro ty, které mají nejraději a chtějí jim takto udělat radost.

Po celý měsíc probíhala soutěž v kresbě a malbě, a to ve dvou kategoriích (6–13 let a 14–18 let). Sešly se opravdu vydařené obrázky. Troufáme si říci, že soutěž je po stránce kvality soutěžních obrázků rok od roku na vyšší úrovni. Obrázky zhodnotí nezávislá porota první týden v březnu a ty nejúspěšnější budou zdobit stěny klubovny po celý rok.

*Silvie Krhutová
Charita Vsetín, NZDM Zrnko*

Vernisáž výstavy grantového projektu OP VK „Vzdělání – cesta k úspěchu“

V prostorách vsetínského zámku proběhla ve čtvrtek 7. 2. 2013 vernisáž výstavy, která mapuje průběh grantového projektu OP VK „Vzdělání – cesta k úspěchu“, realizovaného Charitou Vsetín v prostorách Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež ZRNKO. Pozvání přijali zástupci města Vsetín, nestátních neziskových organizací, Základní školy Sychrov, bývalí pracovníci Charity i další milí hosté. Vernisáž zahájila Lenka Obrodořská, ko-

ordinátorka projektu a zároveň vedoucí Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež Zrnko, poté byl ponechán prostor významným hostům, kteří velice pěknými slovy vyjádřili podporu odvedené práci a ocenili její přínos. Pedagogický pracovník a metodik projektu Mgr. Ludmila Kubjátová seznámila návštěvníky s náplní sedmi vzdělávacích modulů, které byly v rámci projektu vytvořeny a následně ověřeny ve spolupracujících základních školách a v NZDM Zrnko, dále pracovnice hovořila o mimoškolní přípravě dětí se sociálním znevýhodněním, která probíhá v prostorách NZDM Zrnko pravidelně každý týden od pondělí do čtvrtku. Nechyběly ani přehledné tabulky a grafy, které zachycovaly výstupy z projektu v číslech.

Prezentaci projektu mohli zájemci shlédnout v Malé galerii Zámku Vsetín do 3. 3. 2013. Každý návštěvník si tak mohl udělat představu o tom, jak to vypadá, když je dětem se sociálním znevýhodněním poskytována cílená podpora při vzdělávání a jaké to přináší ovoce.

*Lenka Obrodořská, DiS.,
koordinátorka projektu*

Oblastní charita Vyškov

Vítáme mezi námi nového ředitele Charity Vyškov

Šéfem vyškovské Charity se na začátku ledna stal šestačtyřicetiletý Karel Kosina. Studoval obory sociologie, sociální politika a sociální práce.

V letech 1996–2000 působil jako ředitel Občanského sdružení Lata - brněnské neziskové organizace, později přejmenované na Ratolest

Brno, která pomáhá ohroženým dětem, mladým lidem a jejich rodinám.

Karel Kosina v Charitě působí od roku 2000, nejprve jako vedoucí brněnského střediska chráněného bydlení, poté jako vedoucí denního stacionáře pro lidi s mentálním postižením a autismem Effeta. Od roku 2006 byl ředitelem Oblastní Charity Brno. Je ženatý a má tři děti.

epiv

Díky sponzorům mohli tříkráloví koledníci bruslit na vyškovském stadionu

Oblastní charita Vyškov pořádala 9. března 2013 bruslení pro koledníky na zimním stadionu ve Vyškově. Koledníkům patří velký dík za obětavost a laskavost při letošní Tříkrálové sbírce. Za odměnu si mohli zabruslit a dostali malé občerstvení. Poděkovat jim přišel také ředitel Charity Mgr. Karel Kosina. Letošní sbírky se na Vyškovsku zúčastnilo téměř 330 koledníků a vy-

bralo se 530 665 Kč. Více ke sbírce na <http://www.charita-vyskov.cz>.

Oblastní charita Vyškov děkuje za podporu všem sponzorům, zejména: Pekařství Rašner, Ing. M. Mašterovi, P. Přikrylovi, p. Zajacovi a p. Zajacové.

Eliška Popelová

Charita Zlín

Fašaňku, fašaňku, velká noc bude

Pod šable, pod šable, aj pod obušky,
my bereme všecko, aj plané hrušky.

Tady nám nedali, tady nám dají,
komára zabili, slaninu mají.

Teče voda z vinohrada do dolního konca,
staré baby do roboty a mladé do tanca.

Fašaňku, fašaňku, velká noc bude,
kdo nemá kožucha, zima mu bude.

I tuto lidovou jsme zpívali při zasněženém putování sídlištěm Jižní Svahy ve Zlíně. Chřipkovou epidemií, která s řadami účastníků mírně zamávala, jsme se všichni snažili zahnat právě hlasitým zpěvem. Je pravdou, že repertoár tentokrát nebyl příliš široký, neboť harmonika a dudy odmítly trávit odpoledne pod sněhovými vločkami (a že jich bylo), ale zachraňoval nás Martin, který se ujal megafonu a s odvahou vzpomínal na hity z mateřské školy. Šlo mu to skvěle. Pak jsme za velkého smutku pochovali basu, spravedlivě ohodnotili přítomné masky, odměnili nejen vítěze, dali po koblížku a po kalíšku čaje. A šli domů? Nikoliv. Museli jsme přece zapojit i odpočatou harmoniku a dudy, a tak se zpívalo, hodovalo (sádlo se švarkama a s opraženou cibulkou bylo

mňamkové) a zahřívalo čajem a zase zpívalo. A pak jsme si, my v domově neubytovaní, prohrnuli v napadaných závějích chodníček a šli domů.

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín*

Tříkrálové foto – soutěžení ve Zlíně trvá již sedm let

Když se řekne Charita Česká republika, vybaví si mnozí Tříkrálovou sbírku. Ta navázala na počátku nového tisíciletí na starou lidovou kolednickou tradici a od té doby každoročně koledují králové do zapečetěných pokladniček - nikoliv pro sebe, ale ve prospěch lidí, kteří se dostali do těžké životní situace.

Přesně tuto, či lehce obměněnou formulku snad známe všichni. Ale vybaví si ji skutečně všichni místní koordinátoři ve chvíli, kdy k nám doputuje první zpráva od Marka Navrátila, nesoucí s sebou nejen úkol, a to s poznámkou: termín obratem? Mám-li mluvit za sebe, tak nikoliv. Já se prvně vylekám, že je rok za námi, pokusím se splnit požadované a pak už si určitě pološím otázku, jakou zábavou bychom mohli překvapit koledníky letos. Tak tomu bylo i v prvním roce, kdy jsem sbírku „nafasovala“. Musím přiznat, že v daném okamžiku to bylo velmi jednoduché, neboť mým koníčkem je fotografie. Takže se bude soutěžit ve focení netradičních, veselých a jinak zajímavých příhod při koledě. Trošku se mi ovšem zamotala hlava při představě, že se zapojí každá zlínská skupinka třeba hned dvěma snímky. To se naštěstí ;-) ještě nestalo (pro ilustraci uvádím, že v roce 2007 jsme měli 227 skupinek). A tak jsme letos otevřeli soutěž posedmé. Jak bude probíhat, musí být jasné v momentě, kdy do obcí rozvážíme

kasičky, kde má každá skupinka v tašce již uvedeny všechny tříkrálové aktivity námi připravované, včetně foto-soutěžení, které mi, ač se to nezdá, dává časově docela zabrat. Sotva se z lednových ulic vytratí koledníci, my vyrábíme postupně do všech měst a obcí rozpečetité kasičky, což nám trvá týden. A to je právě čas, který mají soutěže chtít králové, aby vybrali za svoji skupinku maximálně dva ty- záběry a doručili nám je. Víkend, který následuje po sčítání financí, je pak ve znamení evidence, číslování a popisování fotek a především jejich vystavení na internet, aby už v pondělí mohlo být zahájeno internetové hlasování. Pravda, nejde o objektivitu, ale spíše o počet příznivců jednotlivých účastníků soutěže. Tomu také odpovídá denní návštěvnost našich webů. V tomto bodě by si mnozí řekli, že to je vše kolem soutěže. Nikoliv. Účastníky je potřeba odměnit. Jistotou jsou tříkrálové medaile. Ty z keramiky celých sedm let navrhuje a následně vyrábí moje kamarádka Jana. Já je ještě opatřím na rubové straně popisem, přidám stužku a už mohou putovat na krk všech účastníků. K tomu připravím pro všechny upomínkové listy, spolu s malým dárečkem. Zda medaile bude jedinou odměnou i pro ty nejúspěšnější fotografie, to teprve zjistím. Zvážím, koho s prosbou o podporu soutěže oslovit, píšu,

telefonuji. Mám štěstí. K pravidelným dárcům každým rokem někdo přibude. A to je dobrá zpráva pro vítěze. Nejen ty, kteří vyjdou z internetového hlasování, ale především ty, které vybere odborná porota. Do té se snažím umluvit zástupce kraje, měst, obcí, dále médií, fotografů, malířů či významných osobností regionu a také koledníků. Ti vybírají pro ně zajímavé záběry a bodují. Ale vůbec jim nezávídím, neboť rozhodně nejde o úkol jednoduchý. Jsou to nervy. Proč? V letošním roce ze 45 snímků, pouze osm nezískalo ani jeden bod. To potvrzuje originalitu jak snímků, tak porotců. Když už je jasno, mohu připravit diplomy a balíčky ze získaných sponzorských darů pro první tři internetové vítěze a sedm porotou vybraných záběrů. Vyhodnocení soutěže s předáním odměn je vrcholným bodem divadelního podvečera, který pro koledníky na začátku února připravujeme. Tam jsou také všechny fotografie ve formátu A5 i s popisky, jako ve správné galerii, vystaveny. A to je všechno. Vlastně není. Za zmínku stojí, že v uplynulých sedmi ročnících jsme několikrát soutěžili i o Krále králů, resp. o nejoriginálnější královskou korunku, pravidelně vyzýváme koledníky i k básnické tvorbě a jednou jsme

se pustili s podporou ZUŠ Zlínského kraje i do soutěže výtvarné. Charitu Zlín podporují Statutární město Zlín, MPSV, Zlínský kraj a drobní dárci.

**Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín**

„Foťte“ Tříkrálovou sbírku 2013

Než prozradím vítěze letošní soutěže, dovolím si trochu statistiky. V předešlých šesti ročnících se o přízeň poroty ucházelo celkem 315 snímků. Nejvíce soutěžních záběrů bylo v roce 2012, a to osmdesát tři. Za zmínku stojí také, že v letech 2007–2012 z celkového počtu 169 soutěžících skupinek, se většina vedoucích účastnila soutěžení se železnou pravidelností a žádný ze šesti uplynulých ročníků nevynechali. Děkujeme! V roce 2013 zaslalo 23 skupinek koledníků celkem 45 fotografií.

Dva a dvacetičlenná odborná porota rozhodla:

1. místo – vedoucí Bohumil Skupina, koledníci Adam Hřib, Jirka Pícha a Radek Polášek
2. místo – vedoucí skupinky Tomáš Červenka, koledníci Daniel Marušák, Jakub Červenka, Jan Chudárek a fotografka maminka Jana Červenková
3. místo – vedoucí skupinky Zdeněk Sigmund a koledníci Roman Frolek a Petr Kolář
4. místo – vedoucí skupinky Jiří Rezníček, koledníci Karolína

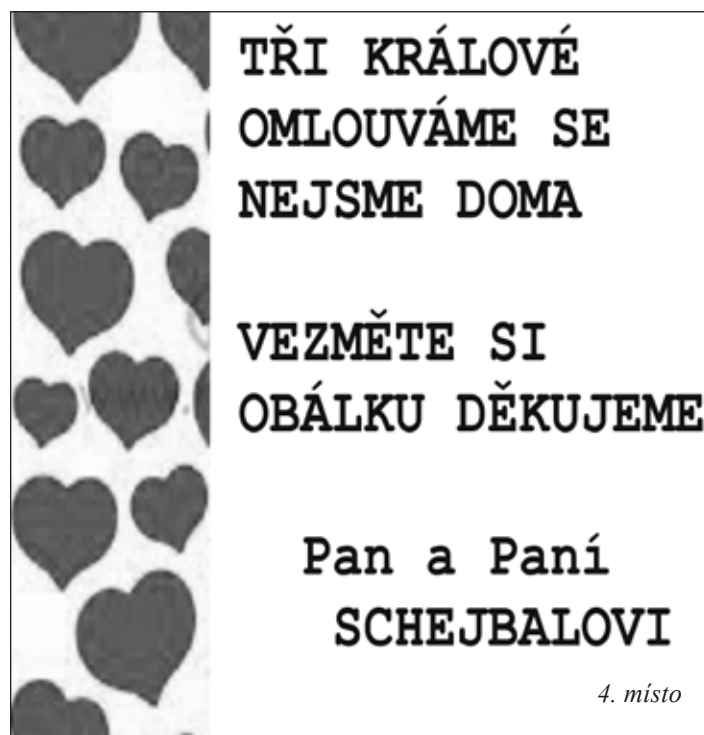
Hřibová, Jana Píchová, Markéta Polášková a Vítek Rezníček
5. místo – vedoucí skupinky Patrik Zavadil a koledníci Petr Červenka, Radek Maršálek a fotografka maminka Jana Červenková

V internetovém hlasování soupeřily dvě skupinky, které v době ukončení hlasování dělily dva body. Celkem 320 kliknutí získali králové Jirka, Jakub a Matyáš z Machové. O zmínované dva hlasy méně si vysloužila Anna, Veronika, Martin a fotografka Lenka ze Zlína-Jaroslavic. Celkem hlasovalo 872 internetových porotců. Gratulujeme a děkujeme!

Soutěž podpořili: Continental Barum s. r. o., Golden Apple Cinema a. s., HP – Tronic spol. s r. o., Knihkupectví Kanzelsberger Zlín, Mgr. Miroslav Kašný, Jana Macečková, NEZBEDA - dětský časopis, Noventis s. r. o., Statutární město Zlín, Země pohádek, ZOO Lešná Zlín a Charita Zlín.

**Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín**

Graficky upraveno pro tisk

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

Univerzita Palackého stále přijímá na teologii a bakalářské obory s CARITAS – VOŠs Olomouc

Univerzita Palackého Olomouc registruje k 5. březnu 30 874 podaných přihlášek ke studiu v akademickém roce 2013/2014. Toto číslo ale ještě není konečné: na některé obory se uchazeči mohou hlásit i po 28. únoru.

Přihlášky UP stále ještě přijímá na teologickou, filozofickou a pedagogickou fakultu.

Termín pro podání přihlášek na většinu oborů na Cyrilometodějské teologické fakultě UP byl prodloužen do 31. března. Prodlou-

žený termín se týká také oborů, které fakulta realizuje ve spolupráci s vyšší odbornou školou. „Termín pro podání přihlášek na bakalářské obory realizované s CARITAS – VOŠs Olomouc je až do 30. dubna 2013,“ uvedla Jana Zajacová ze studijního oddělení CMTF.

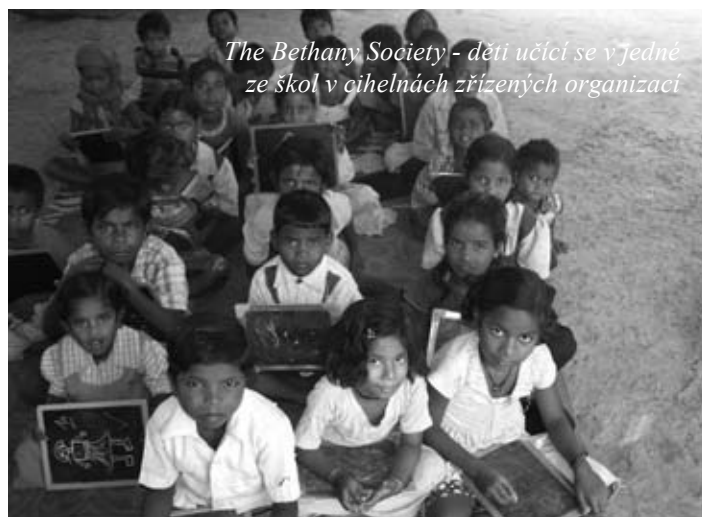
Mgr. Radek Palaščík,
tiskový mluvčí a vedoucí oddělení komunikace UP

Kathkaris v Brně

Aktivita studentů a studentek CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc často přesahuje hranice Olomouce. V únoru a březnu je v brněnské restauraci Kupé nainstalována výstava fotografií kmene Kathkaris v Indii, se kterým se studenti setkávají na svých zahraničních praxích. Studentky třetího ročníku Sociální a humanitární práce Andrea Blažková a Klára Večeřová se u příležitosti konání výstavy podělily v restauraci Kupé o své zážitky z loňské praxe v daleké zemi s plnými stoly zájemců. Účastníci přednášky se studentek vyptávali na to, jestli v Indii neměly strach, co považují za největší problém kmene Kathkaris i jak vůbec v zemi cestovaly. Diskuze byla tudíž velice rozmanitá. Bethánské sestry, u kterých studentky druhého ročníku i letos absolvují část své indické praxe – a to již v nejbližších týdnech – realizují pro příslušníky kmene Kathkaris několik různých aktivit. Především kladou důraz na vzdělávání dětí, které pracují v cihelnách spolu se svými rodiči. Dále organizují svépomocné skupiny, jejichž cílem je diskutovat v rámci komunity důležité otázky, jako jsou práva žen nebo možnost participace. „Je důležité, aby se mezi příslušníky kmene vyprofilovalo několik silných lídrů, kteří budou zájmy kmene reprezentovat v místní správě,“ říká sestra Violet, která v současnosti vede organizaci Bethánských sester. Mezi další aktivity patří kurzy o přírodních bylinkách. Kmen Kathkaris se původně živil sběrem plodů v lesích, dokud nebyly lesy v Indii zestátněny. To je jeden z důvodů, proč se dnes ocitá na okraji společnosti. Dalším je především vysoká negramotnost, kvůli které jsou zneužíváni pracovníci, kteří pracují za minimální mzdu, a děti na práci.

Díky projektu Kathkaris – Adoptce na dálku®, který realizuje CARITAS – VOŠ Olomouc ve spolupráci s Arcidiecézní charitou Praha a Arcidiecézní charitou Olomouc, mohou děti chodit do škol v cihelnách. V únoru se nám podařilo získat dalšího adoptivního rodiče pro jedno z indických dětí. Stále jich několik čeká na podporovatele, díky nimž by mohly chodit do školy. Více informací naleznete na stránkách <http://www.caritas-vos.cz/mo-Kathkaris/>.

Mgr. Magdaléna Vaculčíaková

Lidé ze mě musí víru spíš cítit než slyšet, říká nemocniční kaplan Vítězslav Vurst

Vítězslav Vurst přednášel studentům Sociální a humanitární práce v rámci Bloku expertů. Ze své současné pozice nemocničního kaplana diskutoval se studenty o práci s pacienty. Během přestávky u odpolední kávy prozradil, jak prožívá, když některý z jeho pacientů umře, ale také to, jak nejradyji pije kávu „Koupili jsme si s manželkou kávovar. Bylo na něm napsáno, že má jedinou chybu: Místo dvou káv vypijete denně tři. Ale nám to nevadí, vždy si u toho s manželkou popovídáme,“ říká Vítězslav Vurst a usmívá se. Působí vyrovnaně, o svoji práci nemocničního kaplana vypráví s pokorou, jistou dávkou kritiky, ale také s pocitem, že to, co dělá, má smysl.

Pracujete jako nemocniční kaplan, což zvenku působí jako náročná práce. Vnímáte ji tak i vy?

Myslím, že náročnost je daná tím, jestli člověk vnímá práci jako smysluplnou. Pokud bych dělal nesmyslnou práci, tak bude náročná, i kdybych dělal cokoliv. A jestliže děláte práci, která smysl má, tak i přesto, že je náročná, vnitřně vám přináší jakousi odměnu, která vyvažuje náročnost, a to je víc než cokoliv jiného.

Tudíž považujete svoji práci za smysluplnou?

Já si myslím, že smysluplná je a myslí si to i řada lidí kolem mě.

Jak to, že se pozice nemocničního kaplana v české společnosti objevila až před dvěma lety?

Do jisté míry za to můžeme i my – církev. Pořád je zde cítit jakési napětí mezi věřícími. Někteří lidé vnímají práci nemocničního kaplana pouze jako náboženskou službu, tj. službu svátostmi, službu pro věřícího člověka. Chybí vnímání nemocničního kaplana jako člověka, který dělá širokou spirituální službu. S tím souvisejí další otázky. Např. kdo je věřící a kdo je nevěřící. V naší společnosti si myslíme, že věřící je ten, kdo chodí do kostela, ale kolik lidí dnes do těch kostelů chodí a bude jich chodit ještě méně. To je také otázka, jestli církev jsou schopny prezentovat svoji víru tak, aby byla přitažlivá. To jsou všechno otázky, které bychom si měli klást my v církvích, ne společnost.

Takže se uvnitř neumíte tak úplně shodnout, o čem nemocniční kaplanství je?

Přesně tak. Možná bychom chtěli víc toho náboženského a lidé o to nemají zájem. Možná jsme ani nemocnicím nepředstavili

koncept dost dobře, protože ani jim to není jasné. A pak – vždy to chce nějaký čas, protože když vzniká nějaká nová spirituální služba, v nemocnicích se ptají, jaká je odezva.

Co tedy nabízíte pacientům vy osobně?

To, co se snažíme v nemocnici dělat, je nabídnout sebe jako člověka, který vnímá široké spirituální potřeby. Každý pacient, se kterým mluvím, ví, s kým mluvím. Já se představím jako nemocniční kaplan. Většina pacientů prožije jakýsi šok, často si řeknou: ale já přece ještě neumírám. Takže musím nejdřív zbourat tuto představu. Pak jim vysvětlím, čím jsem pro ně ochotný být. A pak se snažím člověka vést k tomu, aby sám mluvil o svých potřebách. Takové povídání se velice snadno dostává do roviny spirituálních potřeb, jelikož problémy, které řeší pacienti dětské onkologie nebo na spinální jednotce, jsou vážné.

Jaká je tedy úloha víry ve vaší práci?

Když mluvím o víře, lidé musí ze mě víru víc cítit než slyšet, pokud chci prezentovat víru tím, co říkám, tak je to naprosto nefunkční.

Pracujete např. na oddělení dětské onkologie, považujete ze svých zkušeností život za spravedlivý?

V životě jsem si definoval několik věcí. Jednou z nich je zásada: život nevlastníš a zdraví neřídíš. Jestliže přijmu tuto zásadu, pak se všechno děje mimo mou vůli. Realita, se kterou přicházím do kontaktu, je někdy krutá: vidíte krásné lidi, kteří neudělali vůbec nic proto, aby se v jejich životě stalo to, co se stalo, a oni buď onemocní nebo prožijí úraz, který si nezavinili. Na jejich život a životy blízkých to má dopad do konce jejich života. Hledat spravedlnost a logiku v životě nejde. Ale přitom si to neprotřečím s mojí vírou. Nikde v celé Bibli není úměra mezi tím, že jsi dobrý

člověk, proto budeš dlouho zdravý a živý. Takto to nefunguje. Ale my někdy chceme, aby to tak bylo a vnímáme víru jako obchod. Říkáme si: pane Bože, protože jsem věřící, tak ty mi za to zaplatíš zdravím a dlouhým životem. David v jednom žalmu říká: Když jsem se díval na život, tak jsem si skoro zoufal. Dokud jsem se nepodíval na život z Božího nadhledu.

V některých případech přece ale zdraví lze ovlivnit...

Neříkám, že si všechno nezaviníme, ale zase to neznamená, že ten, kdo žije jenom zdravě, nebude nemocný. Dělejme všechno proto, abychom byli zdraví, ale toto, ani naše životní postoje, co se týká víry, nejsou zárukou, že budeme v životě šťastni.

Jak to cítíte, když odejde někdo, s kým dlouhodobě pracujete? Těžce. Odchází vám někdo, kdo je součástí vašeho života.

Máte nějaký způsob, jak s tím pracovat?

Prožívám to stejně, jako v každém jiném případě. To nevytřepete z rukávu.

I když jste na začátku tvrdil, že vaše práce není náročná, protože je smysluplná, pořád na mě jako náročná působí. Co vám v životě dělá radost?

Obvyklá otázka. Když dělám rozhovor pro církevní média, očekávají, že řeknu, že mně v práci pomáhá má víra v Boha. A já to neříkám. Říkám, že víra v Boha mně nepomáhá to překonávat, ale je to to, co dává mému životu smysl a nasměrování. Nejdůležitější je po práci se mít kam vrátit. A když se máte kam vrátit, abyste tam byl čekán a milován. Víra pro mě je spíš celkový životní styl, není jen pro tento konkrétní moment.

Mgr. Magdaléna Vaculčíaková

Zorganizovali jsme přínosný seminář o hodnocení odborných praxí

Středisko praktického vzdělávání na CARITAS – VOŠ sociální Olomouc zorganizovalo v pátek 22. února setkání odborníků z řad akademických pracovníků, kteří zajišťují odborné praxe v oborech sociální práce na vysokých a vyšších odborných ško-

lách v České a Slovenské republice. Do centra Olomouce přicestovalo 19 pedagogů z Hradce Králové, Liberce, Prahy, z Brna i Ostravy. Ze slovenské strany se zúčastnili akademičtí pracovníci z Bratislavy, Ružomberku a Nitry.

Cílem odborného semináře byla společná diskuze a sdílení zkušeností o významu hodnocení odborných praxí, formách a kritériích hodnocení, o současných trendech a výzvách. „Diskuze nakonec přesáhla předem stanovená témata, což bylo ale velice přínosné pro všechny účastníky,“ říká Mgr. Daniela Růžicková, vedoucí Střediska praktického vzdělávání na CARITAS – VOŠs Olomouc. „Ukázalo se, že jednotlivé školy v souvislosti s hodnocením profesního rozvoje studentů v rámci odborných praxí řeší nejrozličnější otázky či problémy. Účastníci proto velmi ocenili možnost tyto problémy sdílet, ale také díky společné diskusi hledat jejich konkrétní řešení nebo si navzájem vyměnit cenné rady a zkušenosti,“ říká Daniela Růžicková. Mezi zajímavá témata patřila například otázka známkování studentů za praxi, rozdílný přístup pracovišť praxí k hodnocení studentů či téma bezpečného prostředí jako zásadní podmínky pro efektivní proces hodnocení. Součástí programu byl také přípravný seminář k práci na změnách v Minimálním vzdělávacím standardu předmětu Supervize odborné praxe, který vedla zkušená supervizorka dr. Jarmila Rollová. Výstupem ze semináře bylo rozvržení harmonogramu prací na tomto standardu v následujících 4 měsících.

Mgr. Magdaléna Vaculčíaková

Světová výzva pro sociální práci má český překlad.

Díky CARITAS – VOŠ sociální Olomouc se dostane do celé České republiky

U příležitosti Světového dne sociální práce, který letos připadá na 19. března, chce CARITAS – Vyšší odborná škola sociální Olomouc upozornit na dokument Světová výzva pro sociální práci a sociální rozvoj. Dokument, který vznikl v březnu 2012 jako podnět pro diskuzi o vnímání a postavení sociální práce v současném světě, doposud neměl český překlad. CARITAS – Vyšší odborná škola sociální Olomouc jej připravila a rozešle ho po celé České republice.

Světová výzva pro sociální práci a sociální rozvoj půjde již dnes e-mailem na odbory sociálních věcí Olomouckého kraje a magistrátů měst v Olomouckém kraji; dále do škol, které vyučují sociální práci a příbuzné obory. Dokument, jehož cílem je podnítit

sociální pracovníky ke společné debatě nad globálními výzvami pro sociální práci a o budoucím směřování profese, dostanou také zařízení sociálních služeb, příspěvkové organizace a neziskové organizace, které v Olomouckém kraji působí v sociální oblasti. Dále zasíláme Světovou výzvu na Asociaci vzdělavatelů v sociální práci, aby ji šířila přes síť škol organizacím po celé České republice.

Světová výzva pro sociální rozvoj a sociální práci vzešla z iniciativy tří mezinárodních organizací: Mezinárodní federace sociálních pracovníků (IFSW), Mezinárodní asociace škol sociální práce (IASSW) a Mezinárodní rady pro sociální péči (ICSW). Tyto organizace již v roce 2010 upozornily na to, že je

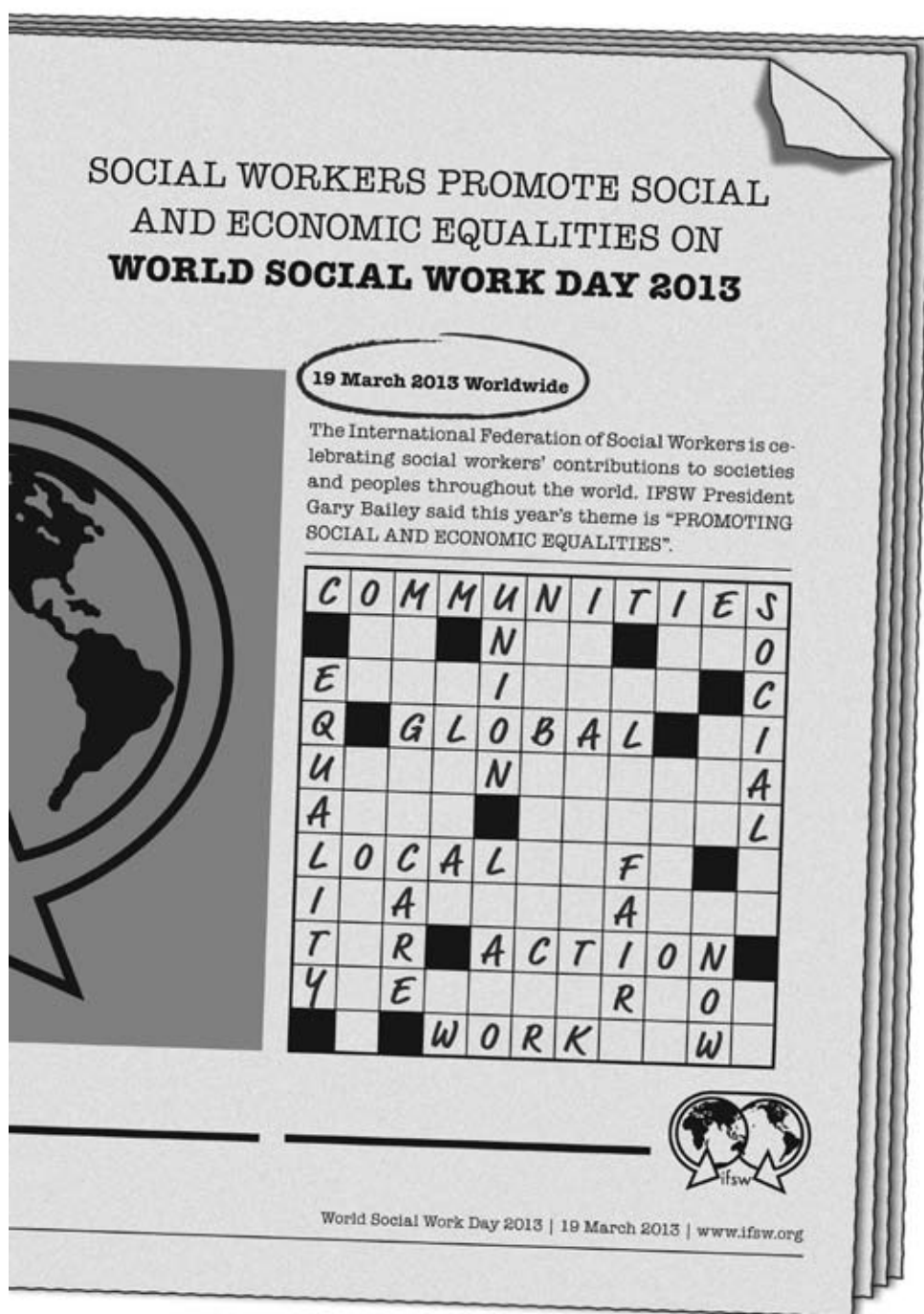
nevyhnutelné „prosazovat a hájit takové uspořádání společnosti, které dbá na dodržování lidských práv a důstojnosti a má zájem na kvalitě lidských vztahů“. Vyzvaly tehdy v rámci konference v Hong Kongu všechny organizace, které pracují v oblasti sociální práce, aby vyvinuly své úsilí za účelem organizování diskuzí, workshopů, seminářů na konkrétně pojmenovaná témata, která jsou aktuální pro sociální práci na národní i mezinárodní úrovni. Výsledkem bylo definování Světové výzvy v březnu loňského roku.

CARITAS – Vyšší odborná škola sociální Olomouc považuje Světovou výzvu za nadějně nakročení k propagaci sociální práce s cílem dosáhnout sociálního rozvoje. Světový den sociální práce, který se slaví každoročně, a přesto v českém prostředí nemá tradici, považujeme za ideální příležitost k šíření informací o aktuálních výzvách v sociální práci a k motivování všech zainteresovaných k hledání řešení těchto výzev.

CARITAS – Vyšší odborná škola sociální Olomouc chce působit nejen jako vzdělávací instituce, nýbrž také jako tvůrce veřejného mínění, i proto se rozhodla šířit myšlenku Světové výzvy pro sociální práci a sociální rozvoj.

Světovou výzvu pro sociální práci a sociální rozvoj najdete ke stažení mezi novinkami o dění ve škole na webu www.caritas-vos.cz. CARITAS – VOŠs Olomouc je předním vzdělavatelem v oblasti sociální a humanitární práce v České republice. Nejen studenty chceme vést k zájmu o dění kolem, ale také veřejnost. Budeme rádi, když se k naší iniciativě připojí další organizace, nebo i jednotlivci.

Mgr. Magdaléna Vaculčíaková,
oddělení komunikace

HUMANITÁRNÍ POMOC

Vánoční balíček pro Ukrajinu

S koordinátorem projektů na Ukrajině P. Rostislavem Strojvusem se vracíme k letošnímu obdarování více než 250 dětí na Ukrajině dárky, které připravovali lidé po celé ČR.

Pokud se vám nechce číst a zajímá vás, jak takové předávání dárků vypadá, můžete se podívat na video, které při akci natočili novináři z Ternopilského kraje. V reportáži hovoří ředitel ternopilské Charity, ředitel Arcidiecézní charity Olomouc a zástupce města Ternopil pro oblast školství.

„O akci se psalo ve všech regionálních novinách a internetových informačních serverech. No a z tohoto videa mám také pochopitelně radost,“ říká P. Rostislav Strojvus. „Těší mě, že zájem o tuto akci projevili především zástupci místní samosprávy a díky této akci se navázala dobrá spolupráce mezi zástupci města a místní Charitou,“ vyjmenovává dále přínosy této akce.

Arcidiecézní charita Olomouc má každý rok na Ukrajině předem vytipované děti ze sociálně slabých rodin nebo dětských domovů. Těmto dětem zajistí v ČR vánoční balíček. „Mnohdy to bývá pro obdarované děti vůbec první dárek v jejich životě,“ vysvětluje P. Rostislav. „Bohužel kvůli chřipce se ne všechny děti mohly zúčastnit slavnostního předávání dárků. Dárky ale dostaly dodatečně,“ dodává.

A jak se akce připravovala? „Letos balíčky dorazily včas na místo. Co se týká celní procedury, byla akce opravdu vydařená a bez komplikací,“ hodnotí P. Rostislav a v jeho komentáři je znát nepříjemná vzpomínka na loňský rok, kdy pro celní formality děti dostaly dárky se zpožděním. Poprvé Charita Vánoční balíček pro Ukrajinu pořádala v roce 2008.

Vždy se setkala s velkým zájmem dárců. I loni se již od září hlásili zájemci a několik málo dnů po vyhlášení akce už byly děti rozebrány, čímž se na spoustu dalších zájemců - dárců vůbec nedostalo. „Na slavnostní předání přišli i obyčejní lidé, kteří chtěli poděkovat všem rodinám z ČR, které mají starost o děti na Ukrajině,“ dodává P. Rostislav a jeho slova potvrzují záběry z přiloženého videa.

A chystá se pro další ročník něco nového? „Plánujeme mírně navýšit počty obdarovaných dětí a také zapracovat na ještě lepší fotodokumentaci samotného předání dárků,“ odhaluje letošní plány. „Akce bude spuštěna zase v listopadu. Seznamy dětí se budou připravovat už od léta,“ říká na závěr P. Strojvus s tím, že o začátku této akce se lidé dozvědí prostřednictvím místních Charit a médií.

acho

Hospic Svatý Kopeček

Hospic pořádal vzpomínkovou mši za zemřelé a setkání s pozůstalými

V Hospici na Svatém Kopečku se v sobotu 2. 3. 2013 konala vzpomínková mše za zemřelé a setkání s pozůstalými a jejich rodinnými příslušníky. Pozvání přijalo více než devadesát lidí z řad pozůstalých, jejichž blízcí ukončili svoji životní pout' zde v hospici v první půlce roku 2012. Mši svatou celebroidl P. Bernard Petr Slaboch, hudební doprovod na klavír P. Ambrož Petr Šámal. Po mši svaté již tradičně zazněly v doprovodu hudby verše z básnických sbírek Jitky Dobrovítové a Ludmily Novákové. První sbírka veršů „Střepiny ostrůvků života“ se v loňském roce dočkala svého druhého vydání. Autorky nyní program obohatily ukázkami nové básnické tvorby. Po ukončení programu se představil všem přítomným pan Mgr. Jiří Borik, který je nyní novým ředitelem zařízení. Ve svém krátkém vstupu poděkoval nejen za vysokou účast a zájem pozůstalých o vzpomínkový akt, ale rovněž za to, že s důvěrou svěřili své těžce nemocné blízké právě tomuto zařízení. Zájem přijmout pozvání na místo, kde prožili bolest spojenou se ztrátou svého blízkého je podle jeho slov dokladem toho, že hospic splnil jejich očekávání - citlivým lidským přístupem a umožněním důstojného odchodu ze života.

Setkání spojená se vzpomínkovou mší za zemřelé jsou pořádána vždy na jaře a na podzim. Pro účastníky je připraveno drobné

občerstvení a mohou si při té příležitosti pohovořit s personálem hospice a zavzpomínat na své blízké.

Jitka Dobrovíto

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, březen 2013 (jen pro vnitřní potřebu)

Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 585 229 380, e-mail: pirnik1@gmail.com

Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 5. 3. 2013. Uzávěrka příštího čísla 5. 4. 2013